

این صفحه پیام‌ها، متن‌ها، عکس‌نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشر شده در فضای مجازی را بازنشر می‌دهد. تلاش بر این است که دیدگاه‌ها و نظرات کاربران اندیشمند شبکه‌های اجتماعی در عرصه مکتوب هم دیده شود.

آینه نفیس

کار کنید، ولی دل نبندید

علامه مصباح یزدی(ره):

فرض کنیم فریاد امیرالمؤمنین(ع) به گوش مان می‌رسد که فرمودند: آهای مسلمان‌ها! دنیا باید در نظر شما از پر کاه و پرز پشم گوسفند کم‌ارزش‌تر باشد... «وَإِزْ قُضُوْهَا دَمِيْمَةً فَإِنَّهَا قَدْ رَفُضْتُ مِنْ كَأَنَّ أَشْفَقَ بَهَا مِنْكُمْ» (نهج‌البلاغه، خطبه ۳۲)... این دنیا را رها کنید و دل به آن نبندید...! این دنیا کسانی را که خیلی بیشتر از شما عاشقش بودند و به آن دل بسته بودند، رها کرد و خاک شدند؛ شما هم روزی خاک خواهید شد! البته این بدان معنا نیست که کار نکنید، می‌فرماید به دنیا «دل» نبندید، مگر خود علی(ع) نخلستان‌ها به بار نیاورده بود؟ مگر قنات‌های زیادی احداث نکرده بود؟...! او قنات‌ها را احداث می‌کرد و وقتی به آب می‌رسید، آن را وقف می‌کرد. برای فقرا کار کنید، زحمت بکشید، درس بخوانید، تحقیق کنید. جهاد کنید، ولی به دنیا دل نبندید...!
امیرالمؤمنین(ع) ا در دستوراتی که به نمایندگانش می‌داد، می‌فرمود: وقتی به آنجا رفتید و مشغول کار شدید، فکر این نباشید که زندگی‌تان را تأمین کنید، فقط به فکر این باشید که حق را به صاحب حق برسانید یا باطلی را از دشمنی دفع کنید.

منبع: کانال تلگرامی «mesbahyazdi_ir»(با تلخیص)

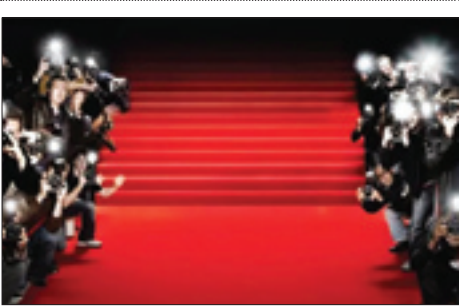
ایران برای برخی فقط وقتی مملکت است که نان‌شان جور باشد

احسان محمدی در توثیتی نوشت: پیرمرد زمان جنگ تابلوت می‌ساخت. هر روز شهید می آوردند و کارش سکه بود. جنگ که تمام شد دیگر کسی مشتری تابلوت در آن تیراژ نبود. از آن روز هر جا نشست گفت: «این مملکت دیگه مملکت نمیشه!» ایران برای بعضی‌ها فقط وقتی مملکت است که «نان» آنها جور باشد، حتی به قیمت کشته شدن بقیه!

عزیز مشرق زمینی‌ها به روایت رئیس جمهور چین

سید عطاءالله مهاجرانی در توثیتی نوشت: دیپلماسی عمومی و محشر چین! درست در میانه جنگ تبلیغاتی و وسترن بازی ترامپ، رئیس‌جمهور چین به ویتنام رفته در هانوی تاج گل بر مزار هوشی مین نهاده و گفته است: «همه آثانی که با امریکا جنگیدند در دل‌های مشرق زمینی‌ها عزیزند!» این اقدام سنجیده را با هیاهوی ترامپ گاوچران مقایسه کنید.

محبوب ماندن سخت‌تر از محبوب شدن

محمد جرجندی در توثیتی نوشت: معروف‌شدن کار سختی نیست، ولی محبوب‌شدن کار سخت و محبوب ماندن کار سخت‌تری است، خدا عاقبت هممون رو ختم به خیر کنه.

لعنت به این تأثیر!

میکائیل دیانی در توثیتی نوشت: دوست فیلمسازی که به تازگی از جشنواره‌ای در سوئیس برگشته؛ می‌گفت «عوامل جشنواره می‌گفتن رسول اف به جشنواره‌ها نامه می‌زند که فیلم کارگردانان حاضر در ایران راه ندهید!» اون وقت با ژست آزادی‌خواهی چهره اثرگذار ۲۰۵ تایم میشه!! اگر انگذاری تلاش برای تحریم همکاران است؛ لعنت به این تأثیر!

شنبه ۳۰ فروردین ۱۴۰۴ | ۲۰ شوال ۱۴۴۶

کاربران

روزنامه جوان | شماره ۷۲۸۳

کاربران شبکه‌های اجتماعی «پایتخت» رادر توئیتر گرایه کردند

نتیجه نهایی: آدم مگر خانواده‌اش راول می‌کند؟

می‌تونه مردم و دوره هم جمع کنه.

سینا کلهر:
سرریال پایتخت‌بیشتر از بسیاری از مؤسسه‌ها و نهادهای بودجه‌بگیر کم‌خاصیت به خانواده ایرانی در فهم مشکلات و حل چالش‌ها کمک کرده‌دست‌مریزاد.

تقی دژاکام:
زانو زدن جلوی مادر و بوسیدن چادر او و بازسازی تصویر «خانواده» در زمینه حرم امام‌ضارع از بهترین تابلوهای این سری پایتخت بود؛ دست‌مریزاد به همه دست‌اندرکاران این فصل این سریال که حتماً برای همه ما تا سال‌ها خاطره خواهد شد.

سمانه صالحی:
نتیجه کل فصل هفت پایتخت: «آدم مگه خونوادشول می‌کنه؟»
ح. معلم:
نقدهایی به مجموعه وارد بود، اما نباید صرف و صدی ببینیم. این سریال نقاط قوت و اثرگذار بسیاری داشت. مفاهیمی مثل خانواده، معنویت، گذشت، ازدواج‌آسان، سرپرستی‌فرزند، نگاه مثبت به طلبه‌ها، اصالت‌بومی و محلی و ...

محمد حیدری:
همین که مامانم بعد از بیماری سختی که پارسال درگیرش بود، خودش هر شب با

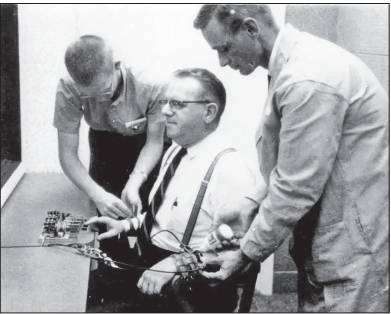
خوشحالی ساعت ۱۰ کنترل تلویزیون رو برمیداشت و منتظر بود «پایتخت» شروع بشه، یک دنیا برای من ارزش داشت؛ مدتون گرم، خسته نباشین.

جعفر یوسفی:
امیدوارم تجربه سریال پایتخت به صداوسیما فهمانده‌باشد که مواجهه باسلبریتی‌منتقد، اگر با مدیریت هوشمندانه همراه باشد، نه تهدید است، نه عقب‌نشینی! حکمرانی عاقلانه می‌تواند حتی صدای منتقد را در مسیر تبیین ارزش‌هاقرار دهد.

سعید آجورلو:
استقبال عمومی از سریال پایتخت نشان داد که راه درست همان چیزی بود که برخی منتقدان دوجبه‌باشی در سه‌سال گذشته نادرست می‌دانستند.

سیدامیرحسین هاشمی:
ولی این دیالوگ اوس موسی: امام‌رضا هر کی رو یجوری دعوت میکنه، اومد ر خانه‌تان در زد نفهمیدی، به شیشه زد نفهمیدی، آخرش یه قلوه‌سنگ کوبوند تو سقف خانه‌تان که بیا مو کارت دروم.
فاطمه ترکشوند:
از معدود فیلم‌هایی که حضور در حرم امام‌ضارع)، وجه‌روایی و دراماتیک داشت و صرفاً دکوری نبود. خداقوت به تیم

مأمورم و معذور!

بعضی وقت‌ها، نگرانی و ناراحتی در چهره «آمایشگر» دیده می‌شد گاهی می‌پرسید: «واقعاً اینقدر زجر دادن لازم‌است؟ اصلاً انسانی‌است؟» و مردی که با لب‌باس سفید آمایشگاه، بالای سرش ایستاده بود توضیح می‌داد که: «بله، باید ادامه دهیم. چاره دیگری نداریم.»

به آمایشگر گفته‌نشد که صداهایی که می‌شنود، صداهای ضبط‌شده‌است و واقعاً شوکی در کار نیست. او در مقابل خودش ژنراتوری را می‌دید که هر بار، ولتاژش را بالا می‌برد و با فشار یک دکمه، شوکی را به مرد دیگری که در اتاق مجاور است، وارد می‌کند.

این آمایش ۴۰ بار و با ۴۰ نفر مختلف انجام شد. از این ۴۰ نفر هیچ‌کدام وقتی شنیدند که طرف‌مقابل می‌گوید: من مشکل قلبی

راز ناپدید شدن ساکنان روستای آفریقایی کشف شد

سعید کریمی در توثیتی نوشت: مردم روستایی کنار رودخانه نیجر در آفریقا طرف مدت چند ماه با ناپدید شدن اقوام و خانواده‌شون مواجه شدن! خلاصه ارتش وارد ماجرا شده و موفق شدن این هیولای هشت‌متری رو شکار کنن!

دعایی مشهور ولی نادرست

کانال رسمی «بنیاد شهید مطهری» در اپتا به استنداد کتاب «آشنایی با قرآن، ج ۲، ص ۴۶-۴۵» بیانی از شهید مطهری(ره) را به اشتراک گذاشت. شهید روایت کرده‌اند: شخصی در حضور حضرت امیر(ع) به این تعبیر دعا کرد: «خدایا مرا محتاج خلق خودت نگردان!» حضرت فرمود:

«دیگر این طور نگو.» عرض کرد: «پس چه بگویم؟» فرمود: بگو «خدایا مرا محتاج بدان خلق خودت قرار نده!» منظور این است که جمله اول تشدنی است، زیرا نحوه خلقت انسان اینطور است که همواره در پیشبرد زندگی دنیایی خودش به دیگران نیازمنداست. «یاک نَسْتَعِیْنُ» هم نمی‌گوید که انسان نباید استمداد از دیگران بجوید.

پس مطلب چیست؟ آنچه این آیه شریفه می‌رساند این است که آن اعتماد‌نهایی و آن تکیه‌گاه قلب انسان، یعنی آنچه در واقع و نفس‌الامر انسان به آن تکیه دارد خدا باشد و آنچه را که از آن در دنیا استمداد می‌جوید به عنوان وسیله بدانند و بدانند که حتی خود انسان، قوای وجودی او، نیروی بازوی او، نیروی مغزی او همه و همه وسائلی هستند که خداوند آفریده و در اختیار او نهاده است و سر رشته در دست اوست. و لذا چقدر انسان در دنیا به وسائلی اعتماد می‌کند، ولی بعد می‌بیند که برخلاف انتظارش آن وسیله کمکی که باید بکند، انجام‌نداد. گاهی می‌شود که به قوای خویش اعتماد می‌کند و می‌بیند که حتی آنها نیز تخلف می‌ورزند. تنها قدرتی که اگر انسان به او تکیه کند و برنامه‌اش را با او تنظیم کند هیچ نگرانی نخواهد داشت، خداست.

فرستی که از دست رفت

سعید شفیعا در رشته توثیتی نوشت: تصمیم فیفا مبنی بر برگزاری سالانه جام جهانی فوتبال رده نوجوانان آن هم با حضور ۴۸ تیم از سراسر کشورهای دنیا، خبر خوبی بود، اما متأسفانه تیم ملی نوجوانان کشور در مرحله گروهی جام ملت‌های آسیا با دو باخت و یک مساوی حذف شد و موفق نشد به جام جهانی برسد. باید متولیان و کادر ملی توضیح دهند که چه بر سر نسل آینده فوتبال آورده‌اند که شاهد چنین نمایش ضعیفی از آنان بودیم. موفقیت تیم‌های ملی به صورت کل خانه‌ای و مقطعی رخ نمی‌دهد و این فرصت‌ها غنیمت است.

خجالت بکشید!

سیدامیرحسین هاشمی در توثیتی نوشت: جماعتی در زمان حیات شهید رئیسی، خستگی ناپذیری شهید رو با «...» مقایسه می‌کردند، از هیچ توهینی دریغ نداشتند. بعد از شهادت یکپوه متحول شدند و عذرخواهی کردند و حالا همین رویه رو درمورد ساسایر مسئولان در پیش گرفتند! قلیایف ضدانقلابه، از‌های سوت زنه، پزشکیان...!

عبارت «دل‌م برای رئیسی سوخت» بیشتر از اینکه خطاب به اصلاحات‌باشه، به شما جماعت هر‌هری مذهب‌بودا!ینقدر پیش‌رفتید که رهبر انقلاب در دیدار اخیر دانشجویی موضع گرفتند و «تقد درست بدون تهمت» رو گوشزد کردند! نمی‌فهمید تخریب با نقد متفاوت‌ه؟! نمی‌فهمید تخریب سران قوا، جمهوری اسلامی رو تضعیف می‌کنه؟! این چه مملکتیه که صدر تا ذلیش مورد قبول شما نیستند؟!

حالا هم کار به جایی رسیده که فحاشی به سران قوا مطلوب شده و فیواس‌تار می‌شه، اما نقد این روش با هزار انگ «وقافی» و... مورد تخطئه قرار می‌گیره که البته در‌های برام مهم نیست. به صدر تا ذیل دولّت و نقد داشته باشید (که منم دارم)، اما نقد رو «درست» مطرح کنید و حرمت جایگاه‌ها رو بفهمید. خجالت بکشید! والله خجالت بکشید!

ادبیات برای کیست؟!

کانال تلگرامی «کلمات» به‌پهانه فوت ماریو بار گاس یوسا، نویسنده قهار...، بیانی از او را در پاسخ به سؤال «چرا ادبیات؟» به اشتراک گذاشت. او گفته است: ادبیات برای آثانی که به آنچه دارند، خرسندند، برای آثانی که از زندگی – بدان گونه که هست – راضی‌اند، چیزی ندارد که بگوید.

ادبیات، خوراک جان‌های ناخرسند و عاصی است. زبان رسای ناسازگاران و پناهگاه کسانی است که به آنچه دارند، خرسند نیستند. انسان به ادبیات پناه می‌آورد تا ناشادمان و ناکامل نباشد. ادبیات، تنها به‌گونه گذرآ، این ناخشنودی‌ها را تسکین می‌دهد، اما در لحظه‌های جادویی و در همین لحظات گذرای تعلق حیات، توهم ادبی ما را از جا می‌کند و به‌جایی فراتر از تاریخ می‌برد و با مبدل به‌شهروندان سرزمین بی‌زمان می‌شویم، نامیرا می‌شویم.

ویتکاف دنبال چیست؟

مهدی قاسم‌زاده در توثیتی نوشت: اعمال تحریم‌های تازه نفتی و خط و نشان کشیدن‌های وزیر خزانه‌داری امریکا را باید با هدف تأثیرگذاری روانی بر جامعه و مذاکرات پیش‌رو دانست؛ آن هم در حالی که ترامپ حتی در دوره قبل هم نتوانست صادرات نفت ایران را به صفر برساند

و هنوز چند روز از انتشار خبر رکوردزنی صادرات نفت ایران به چین نگذشته!

رحمان قهرمان‌زاده نیز در همین خصوص توثیت کرد: تغییر موضع ویتکاف می‌تواند انگیزه‌های شخصی مثل جلب رضایت تندروهای تیم ترامپ داشته باشد. در عین حال مرتبط با جلسه دیروز کاخ‌سفید درباره توافق با ایران است، یعنی ممکن است بخشی از تصمیمی باشد که ترامپ می‌گفت به زودی خواهیم گرفت، باید منتظر اخبار بیشتر بود.

تصویر منتخب

مسیر خلخال به یونل
از صفحه توثیتی «IranLand»